

Nehéz kezdet

2012 július 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Még korai lenne pezsgetni bontani a valutaalapos-uniós tárgyalások megkezdésének hírére, hiszen ki tudja, hogy mennyi idő, míg végre megállapodunk a pénzügyi védőhálóról. De egy kis büszkeség azért már eltöltheti az embert.

Minden botlás ellenére ugyanis Magyarország új kormánya úgy vívta meg a nagyságrendekkel befolyásosabb Európai Bizottság, Nemzetközi Valutaalap (IMF) és Európai Központi Bank vezetőivel az ötoldalú csatát, hogy nem kapitulált. Ráadásul az egyetlen lehetséges szövetséges, a Magyar Nemzeti Bank (MNB) ebben a küzdelemben nem támogatta a kabinetet, hanem épp ellenkezőleg: itthonról szította az ellentéteket.

Ennek ellenére a tárgyalások előtti időszak eredménye egy vállalható kompromisszum lett. Néhány kérdésben engedett az unió és a valutaalap, s pár dologban a kormány is változtatott az álláspontján. Ha mérleget szeretnénk vonni, hogy ki mennyit hátrált a jegybanktörvény ügyében – amely a tárgyalások elkezdésének akadálya volt – először érdemes kiemelni a tegnapi elfogadott jogszabály-módosítás néhány pontját. Ezeket nem ez a kormány vezette be, mostanáig nem is volt baj velük, ám nemrégiben a nemzetközi intézmények mégis kifogást emeltek ellenük. Ilyen például az, hogy a jövőben ne kelljen megküldeni a monetáris tanács ülésének napirendjét a kormánynak és a kabinet képviselője ne vehessen részt a testület tanácskozásain. Nem tudjuk, hogy miért épp most vált vörös posztóvá az a szabályozás, amely az előző kormányok idején is ugyanígy működött, az Orbán-kabinet mégis teljesítette a kérést.

Az igények szerint módosította tovább a jegybanki döntéshozók felmentéséről szóló előírásokat, és elállt attól a szándékától is, hogy összevonja az MNB-t a pénzügyi felügyelettel, amit mellesleg korábban maga az IMF szorgalmazott. Mindkét fél hátrált ugyanakkor az új alelnök kinevezésének és a monetáris tanács bevitésének ügyében. A kormány fenntartotta a jogát ezen szándékainak a megvalósítására, de levélben ígéretet tett arra, hogy a jelenlegi elnök, Simor András mandátumának lejártáig, vagyis 2013 márciusáig nem él vele. Szilárdan kitartott viszont amellett, hogy a kétfélmillió forintos fizetési plafon Simor Andrásra is érvényes legyen, illetve amellett, hogy a magyar alaptörvényre esküt tegyen az MNB elnöke és a tanácsstagok. A lassan nyolc hónapja tartó maratoni egyeztetések idején sokszor volt az az érzése az embernek, hogy a nemzetközi intézmények nem teregetik ki a lapjaikat.

Ha egy ügyben hajlandóságot mutatott a kormány arra, hogy engedjen, rögtön előkerült valami újabb kifogás. Ha ez a taktika megy tovább, továbbra is számíthatunk arra, hogy lesznek még ütközési pontok, főképp, hogy a kabinet is készített meglepetéseket az új munkavédelmi tervével. Az MNB pénzügyi terveire kiterjesztend?

tranzakciós illeték komolyan akadályozhatja az alku létrejöttét. De kérdések merülhetnek fel a szociális és növekedési fordulatot megcélzó tízpontos kormányprogram tervezett fedezetének másik két eleménél is: az államkincstár megadóztatásával és a költség-tartalékok egy részének „kölcsönvételével” kapcsolatban. A feladat adott, a kormánynak meg kell győznie partnereit arról, hogy tervei életképesek, vagy alternatív finanszírozási formát kell találnia.

Az akcióterv céljait viszont nem valószínű, hogy vitatni fogják a tizenegy nap múlva kezdődő tárgyalásokon a nemzetközi szervezetek képviselői, hiszen mára már széles körben az egyetértés abban, hogy gazdasági ösztönzésekre van szükség. Mégis izzasztó nyár elé nézünk.

mno.hu - Nagy Vajda Zsuzsa

Ajánló